

THE CHURCH SITUATION IN GERMANY.

Rev. H. J. Schuh, Commissioner, National Lutheran Council.

There is no general organization which represents the whole Lutheran Church of Germany. Up to the time of the adoption of the new constitution, the various states had their respective State Religions. In some states the established religion was Roman Catholic; in others it was Lutheran; in some Reformed, and in still others it was the "Prussian Union," a union of Lutheran and Reformed. Anything like an exclusive State Church did not exist in Germany at the time of the Revolution in 1918, not even in Prussia where the Prussian Union was in the lead. Other churches were not only tolerated but recognized. The new constitution expressly states: "All inhabitants of the Empire enjoy full liberty of faith and conscience. The constitution guarantees undisturbed exercise of religion and such exercise stands under the protection of the state. . . . There is no state religion. After the separation of state and church the different denominations will continue in the possession of their property. In those provinces or states where Lutheranism was the State religion its congregations will even under the new constitution still be recognized as a territorial church, only it will receive no state aid and will enjoy no prerogatives over against other churches or denominations.

Besides these territorial Churches there are in various parts of Germany Free Churches, which were organized by Lutherans in lands where Lutheranism was not the State religion. These churches were organized because these Lutherans could not for conscience sake remain in fellowship with the State Church even though it was officially Lutheran, since it tolerated false doctrines and un-Lutheran practice.

These free churches, of course, had to support themselves without any aid from the state. They had to salary their own pastors. When the war broke out the enormous advance in the cost of living (in some articles four, five and even ten fold) made an increase of salary imperative. The average salary of these pastors of free Lutheran Churches was about 4,200 mark at the present rate of exchange about \$210.00. How is it possible for a man to keep himself and family on such an income? Some congregations were able to raise the salaries of their pastors, but for others it was simply impossible, and where their salaries were raised, the raise was not in keeping with the raise in the cost of living. Those pastors who served in territorial or State Churches were better off. In many cases the churches had extensive lands and other endowments or their salaries were paid from public funds like that of other officials. But the pastors of free churches had nothing to depend on but the free will offerings of their members and under the stress of the times when everybody had to fight for a living these did not keep pace with the upward tendency in the cost of living.

But if these pastors are to continue in office they must get a living, and under the circumstances the only way to get this is through outside help. For this purpose we have placed in the hands of Dr. Ahner, the head of the "Lutherische Gotteskasten," from our emergency fund the sum of 17,800 marks to be used in relieving this distress.

So far the pastors of the territorial churches are not in need of outside help. Under the new constitution the churches will be allowed to levy assessments on their members for the support of the Church and it is to be hoped that in this manner the

necessary expenses will be met. It may be, however, that on account of the assessments there will be many withdrawals from the church. With the burden of taxation for state purposes which the people will have to bear many will be tempted to withdraw from the church to avoid additional burdens. The radicals are busy just now trying to induce as many as possible to declare their withdrawal so as to make it impossible for the church to exist.

Taking it all in all the Lutheran Church of Germany will have a strenuous time to maintain its existence during this time of transition. The bulk of its members have not been accustomed to contribute directly for the support of the Church, and to assume such contributions just now when the people are taxed to the very limit to meet the obligations which the adverse fortunes of war have imposed on them is no small matter. There will, of course, always be a remnant of faithful ones who love the Lord and His pure Word and are willing to go to the very limit of sacrifice when it comes to maintaining the Church of the Reformation. But there will be a shrinkage of numbers. There is much chaff that must be blown away. Whilst this implies a loss numerically, it will be a distinct gain in the end. Good riddance of bad rubbish is always a gain. Gold is not spoiled by going through the furnace. We can not but hope that the Lutheran Church of the land of Luther still has a future. Perhaps the fiery trial through which she is now to pass is necessary in order to save her from utter ruin.

Brev fra Japan.

Jeg har hidtil sendt mine Breve fra Kurume; men siden sidst jeg skrev har vi flyttet to Gange, først til Saga, som Lippards Efterfølger, da de rejste til Kumamoto, og seks Maanedere senere til Kumamoto, igen som Lippards Efterfølger; de er nu rejst til Kobe.

Det er ingen ublandet Fornøjelse at flytte, heller ikke i Japan. Der gaar en Del Husgeraad med i Købet; denne Gang var det Symaskinen, vor Gynge stol og en Del Porcelæn, der blev smadret. Symaskinen og Stolen kan repareres, men alt det andet gik samme Vej som Sneen, der faldt i Fjor.

Saga er en smuk By, og rolig og anstændig, ikke et Sodom og Gomorrah som Kurume; der bor mange Rigmande, og af den Grund siges der at være mange Huse, hvor Husherren kun viser sig engang imellem, har det som Mormonerne, et Flertal af Kone og Børn.

Saga er ogsaa en stærk buddhistisk By; Buddhisterne underholder en Mellemskole for Drengene, et Børnehjem og et Alderdoms Hjem. Buddhismen er ingenting om ikke rummelig; den har saa at sige optaget alle Japans gamle Religioner i sig og er lige buddhistisk; den har ogsaa Plads til uhyre meget af Kristendommen, blandt andet alle Kristendommens ydre Virksomheder, som den travlt efterligner. Det eneste Punkt i Kristendommen, som den plad ud misbilliger er Punktet om Anger og Bod. Ellers sæt Navnet Butsu i Steden for Kristus og det er akkurat det samme, som de paa-staar.

Det lutherske Arbejde i Japan begyndte jo i Saga for en 25 Aar siden. Dertil kom i Begyndelsen baade Winther og Yonemura, før de flyttede til Kurume. Desuagtet er den lutherske Mission i Saga for Tiden meget lille. Der har i de mange Aar været Opgangs- og Nedgangstider; for Tiden er det sløjt.

Vi havde en Række Teltmøder her i Foraaret. Saga har altid haft Ord for at være ubevægelig, men disse Møder var besøgt hver Aften af 300-500 Men-

nesker. Prædikanten var en af de bedste vi har i Japan; der var mange Spørgere, en af dem, en ung Student ved Navn Saka-kæ havde som lille Dreng gaaet i den lutherske Kindergarten. Standsede senere med at komme til Søndagsskolen og tænkte ikke meget over religiøse Spørgsmaal til for et Par Aar siden, da han begyndte at søge om et fast Holdepunkt i Livet; fortalte, hvordan han søgte baade hos Buddhister og Katolikker, men fandt kun Skalduden Kærne, traf at se Bekendtgørelserne om Teltmøderne, kom uden noget rigtigt Haab, forblev uberørt de to første Aftener, men den tredje Aften, da Emnet var Frelsen i Kristus blev han vaagen. „Jeg fandt, hvad jeg søgte," fortalte han senere, „og aldrig vil jeg skilles fra Kristus." Jeg lagde først Mærke til ham en Aften, da Prædikanten bad alle, der krævede Forbøn, om at komme op til Platformen. Mange kom. De blev spurgt: „Hvor mange af Jer har nu i Jeres Hjerter bestemt at hvad Modstand og Forfølgelse I saa end møder, I dog vil holde fast ved Jeres Frelser? Vil I række Haanden op?" Og op kom den unge Sakaes Haand med et Kast, der tydelig nok sagde: Jeg ved, hvad jeg vil.

Han er allerede døbt, og hver Søndag bringer han en eller to Kammerater med sig. Den Slags Mænd er Kirkens Haab. Ved de samme Møder blev Ordet en Aften givet til en omdøbt ung Buddhistpræst. Det havde regnet hele Dagen og øsregnede om Aftenen, og meget faa Folk kom til Teltet. Teltet „lækkede" alle Vegne. Vi søgte forgaves om et Sted, hvor vi kunde sidde i Tørvejr. Men som han begyndte sin Tale, samlede vi om ham, Regn eller ikke Regn. Indholdet af hans Tale var omtrent som følger:

„Min Fader var en Buddhistpræst af temmelig høj Rang; han har flere Templer. Som ældste Søn var jeg Buddhistpræst fra min Barndom. Alerede som Dreng længtes jeg efter at blive en stor Buddha. Jeg gennemgik alle de fornødne Øvelser. Jeg laa hele Dagen ubevægelig udstrakt i Templet, spiste kun en Gang om Dagen og det bare Risvælling. Jeg stod op om Vinternætterne, gik ud til Brønden og overste mit nøgne Legeme med iskoldt Vand igen og igen, til jeg næsten tabte Bevidstheden, jeg gennemgik alle disse Ting og blev ved dermed i tre Aar. saa, fortalte man mig, vilde jeg faa Kundskab og blive lig Buddha; men jeg blev træt af Risvællingen og det mørke kolde Tempel, og ingen Kundskab kom.

Eftersom jeg blev ældre, tænkte jeg: Jeg vil studere, vil samle al den Kundskab, der er til i Verden. Vestens og Østens, og saa vil jeg som de Kristnes Luther reformere Buddhismen; dernæst vil jeg bringe denne rene Buddhisme ud til hele Verden, hvad jo maa være enhver ærlig Buddhists Maal. Men naar jeg talte om disse Ting til mine Kammerater, lo de og mente, jeg havde en Skrue løs. Heller ikke min Fader syntes om de Tanker: „Du bliver min Efterfølger," sagde han, „du bliver Førsteprest i syv Templer, rige Templer; hvad mere vil du?"

Deres Standpunkt forbausede mig. Var ikke Buddhismen Verdens Frelser, den eneste sande Religion? Tænkte den første Buddha bare paa sig selv, da han forsagede alt og valgte Ensomheden og Fattigdommen. „Syv rige Templer — hvad vil du mer! Sandelig, det var der ingen Religion i. Jeg søgte videre, jeg søgte at finde Forstaaelse hos saakaldte store Buddhister, men de tog alle min Faders Standpunkt, eller de lod mig vide om min Ungdom og Fremfusenhed, raadede mig til at tage Buddhismen og Verden som jeg fandt dem.

Paa den Maade tabte jeg efterhaanden Troen paa min Faders Religion. Var det kun som

Levebrød, da vilde jeg tjene mit paa en anden Maade.

Men jeg opgav ikke min Søgning. Sandheden, — den maa findes et Sted her i denne Løgnens Verden, tænkte jeg. Jeg gik til Universitetet og studerede særlig Vestens Videnskaber, dens Filosofi; jeg blev bekendt med deres Lære om Livet, om Religion og Begrebet Gud; men som langt fra at tilfredsstille mig „gjorde deres Lære mig næsten fortvivlet. Havde Livet da intet Midtpunkt? Var Sandheden intet andet end det Taagevæv, der spandtes i Menneskers Hjerner?

Som Buddhist havde jeg altid haft Afsky for Kristendommen; fra Barn havde jeg hørt om denne Religions politiske Øjemed og at dens Antagelse var ensbetydende med Japans Ruin som Stat set. Jeg drømte aldrig om, at den kunde indeholde den Sandhed, jeg søgte; men Gud saa min Søgning, han havde Barmhertighed med mig og førte mig til Lyset. Jeg traf at standse ved et Møde og hørte om Jesus Kristus. Det var som naar en kold Haand lægges paa en feberhed Pande. Jeg fik en Bibel og begyndte at studere. Jeg undersøgte de Kristnes Levevis; var de nu ogsaa som deres deres Mester? Mange Gange var de ikke; men hver Gang jeg hørte om ham eller læste om ham igen, blev jeg mere og mere vis paa, at han var den jeg søgte, ham og ingen anden vilde jeg følge. Og nu er jeg hans. Før jeg blev døbt, havde jeg Fader, Moder, Søskende, et godt Hjem, en betrygget Stilling; nu har jeg ingenting, intet Hjem, ingen Slægtninge, selv det Tøj, jeg har paa er laant. Da jeg kom tilbage fra Daaben, mødte min Fader mig paa Vejen; han lod mig vide, jeg var forstødt; han tog alt fra mig selv det Tøj jeg havde paa, saa jeg nogen maatte gaa til den kristne Præsts Hjem; han laante mig de Klæder jeg har paa. Men jeg angrer ikke, hvad jeg har gjort, nej, jeg er glad for Kristus er mig mere end alle disse Ting."

Atter og atter maa jeg tænke paa de Ord: Hver den, som er af Sandhed, hører min Røst. Denne unge Mand med hans i-hærdige Søgning efter Sandheden, denne Hedningsjæl, der hørte og lyttede efter saa mange Røster, men kunde ikke følge dem, blev ved at søge, til han hørte den gode Hyrdes Røst, og da forlod han alle Ting og fulgte ham; og naar de Kristnes Handel og Vandel var ham tildels en Skuffelse, søgte han tilbage til ham, i hvis Mund ikke er Svig; der fandt han Hvile for sin Sjæl.

Jeg maa fortælle ogsaa, at vi har begyndt et Børnehjem. Mrs. Bach fandt en 8 Maaneder gammel Baby, halvdød af Sult og Urenlighed og fuld af væmmelige Saar, som Lægen mente var nedarvet venerisk Sygdom. Mrs. Bach, fuld af Medlidenshed fik ham bragt til sig engang om Dagen, det var deres nærmeste Naboer, — badede ham og gav ham Mælk. Samtidig skrev hun til mig, at der var en Kandidat for vort paa-tænkte Børnehjem. Vilde jeg tage ham? Jeg rejste op og saa paa ham; men overbeviste mig selv om, at en saadan Baby kunde jeg ikke passe, havde heller ikke Tid, mente jeg da. Løvede imidlertid Folkene at sørge for ham. Vi forsøgte saa at faa ham ind paa andre Børnehjem, men ingen kunde tage Spædbørn. Da jeg havde givet mit Løfte, var der ingen Udvej, og en Dag jeg kom hjem fra Kurume, saa jeg en lille visen Olding, saadan saa han ud, i Armene paa den gamle Kone, jeg havde i Huset. Hjertet sank mig helt ned i Støvlerne; hvad i Alverden skulde jeg stille op med det elendige Kryb, jeg maa tilstaa, at det var med Uvillie, jeg rørte ved den lille Stakkel, Saarene paa hans Hoved, som han hele Tiden vilde kradse, det

(Sluttes paa 4. Side.)

EN KRISE

Lauritz Petersens sidstudkomne Fortælling.

Krisen forekommer i Fru Ane Marie Gravesens Liv, idet hun under et Besøg hos Ungdomsvenner i Hovedstaden vækkes til Erkendelse af det tomme og utilfredsstillende selv i det pæneste Verdensliv. Denne Erkendelse og den deraf fremkaldte Uro og Livslede vokser sig stærkere hos Fru Gravesen, indtil man følger at Krisen er naaet og en Vending maa indtræffe. At Vendingen gaar til den forkerte Side og Fruen atter synker ned i det vante lette forføngelige Verdensliv skuffer Læseren. Man spørger om Forfatterens Hensigt med Fortællingen og Svaret maa blive: han vil raabe et Varsko til vakte Mennesker ved at vise hvor let og næsten umærkeligt man kan „udslukke Aanden" og gøre det umuligt for dem at høre hans kaldende Røst. Til vakte Mennesker i Færd med at glide tilbage i Verdenslivet vil „En Krise" virke som en Spore til at „søge Herren den Stund han er nær." Bogen faas hos Danish Luth. Publ. House. I Omslag \$2.00. Indbunden \$2.80.

Catechisations

by Rev. H. J. Schuh.

A Helper for Teachers of the Catechism Classes in Sunday-schools and for Pastors and Parish School Teachers in their Catechetical Work.

We quote from one of our pastors: "I do not understand how any Sunday-school teacher can, with a clear conscience, undertake instruction in Bible truths without some such help as this book affords." 357 pages, bound in cloth. Price \$1.50.

DANISH LUTH. PUBLISHING HOUSE, Blair, Nebr.

Familien Wiggs af Alice Hegan Rice oversat af Otto Bjørnboe er en ypperlig Skildring af Livet i Fattigkvarteret i en amerikansk Storby, som vil blive læst med Interesse af baade unge og gamle. Den uforlignelige Mrs. Wiggs, der er Sjælen i alle Kvarterets Foretagender, er en amerikansk Type vel værd at stifte Bekendtskab med. Hendes Livsfilosofi kan sammenfattes i Ordene: Giv aldrig tabt. En af hendes Valgsprog lyder: Stop dine Sorger og Bekymringer i en Kasse og sæt dig saa paa Laaget og — smil.

Forfatterinden har forstaaet at skildre baade de komiske og rørende Optrin i Familien Wiggs' Liv paa en saadan Maade at Læserens Stemning veksler fra Latter til Graad til Bogens sidste Side. Saaledes læser man næppe Skildringen af stakkels Jims Død uden at røres til Taarer; ej heller naar man til Enden af Kapitlet „Cuba annekteres" uden en hjertelig Latter. Bogen havde i sin Tid rivende Afsætning i Amerika og den danske Oversættelse er udkommen i Danmark i et Oplag paa 35,000 Eksemplarer, Faas i Omslag til en Pris af 50ste i Dan. Luth. Publ. House.

PUBLICATIONS OF THE AMERICAN-SCANDINAVIAN FOUNDATION.

SCANDINAVIAN CLASSICS.

Authoritative translations from the literature of Denmark, Norway, Sweden, and Iceland.

COMEDIES BY HOLBERG. Three sparkling plays by the first great modern in Scandinavia. \$1.50.

MARIE GRUBBE. A lady of the Seventeenth Century. A character sketch on a rich and colorful background, by J. P. Jacobsen. \$1.50.

NIELS LYHNE. A powerful psychological novel by J. P. Jacobsen. \$1.50.

POEMS AND SONGS by Bjørnstjerne Bjørnson. The verses that won the author his title of "Norway's Beating Heart". \$1.50.

ARNLJOT GELLINE. Bjørnson's verse romance of the outlawed giant who came to serve King Saint Olaf. \$1.50.

POEMS BY TEGNER. The Children of the Lord's Supper translated by Longfellow, and Frithiof's Saga. \$1.50.

MASTER OLOF. Strindberg's great national-religious drama, with a hero as strong as Ibsen's Brand, but more human than he. \$1.50.

GØSTA BERLING'S SAGA. Selma Lagerlöf's first romance, which won her immortal fame among world writers. In two volumes. \$3.00.

SARA VIDEBECK and THE CHAPEL. Two short novels by C. J. L. Almqvist. \$1.50.

ANTHOLOGY OF SWEDISH LYRICS. From 1750 to 1915. Collected and translated by C. W. Stork. \$1.50.

MODERN ICELANDIC PLAYS. Sigurjónsson's Eyvind of the Hills, a drama of an outlaw and the noble woman who shares his exile, together with the author's earlier work. The Hraun Farm. \$1.50.

THE PROSE EDDA OF SNORRI STURLUSON. Mythical tales of the North by a master of Old Norse prose. \$1.50. The complete set of CLASSICS, 13 volumes, \$18.00.

SCANDINAVIAN MONOGRAPHS.

THE VOYAGES OF THE NORSEMEN TO AMERICA. A complete exposition with illustrations and maps, by William Hovgaard. \$4.00.

BALLAD CRITICISM IN SCANDINAVIA AND GREAT BRITAIN during the Eighteenth Century. By Sigurd B. Hustvedt. \$3.00.

THE KING'S MIRROR. Translated from the Norwegian of the Thirteenth Century by L. M. Larson. \$3.00.

THE HEROIC LEGENDS OF DENMARK. By Axel Olrik. Translated from the Danish and revised in collaboration with the author by Lee M. Hollander. \$3.50.

All prices are net, postpaid.

Order these books through

DAN. LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.